

Samonabíjecí puška vzor 52 a 52/57

Éra samonabíjecích pušek ve výbroji Československé lidové armády nebyla dlouhá a samonabíjecí pušky vzorů 52 a 52/57 se příliš nevyskytují ani ve sbírkách našich milovníků zbraní. Zřejmě se jich mnoho nedochovalo. Přesto se jedná o zbraně svrchovaně zajímavé, které patří k výbroji naší armády od poloviny 50. až do počátku 60. let dvacátého století. U Hradní stráže se navíc používají dodnes.

Před časem se mi dostala do rukou jedna tato zbraň, konkrétně samonabíjecí puška vz. 52/57, přestavěná ze samonabíjecí pušky vz. 52. Při přestavbě šlo o změnu ráže z československé 7,62x45 mm vz. 52 na sovětskou 7,62x39 mm. Původní československá ráž musela ustoupit unifikaci v rámci Varšavské smlouvy.

KONSTRUKCE A PROVEDENÍ

Materiál pažby této pušky je „karelská bříza“, tj. běžné dřevo, ale bez suků. Paž-

ba není mořená, je jenom lakovaná. Pouchovou ochranu většiny kovových součástí zbraně zajišťuje parkerizování (šedění). Některé díly jsou navíc nalakovány našedo. U drobných dílů se setkáme i s brynýrovaným povrchem. Většina hlavních částí zbraně je třískově obráběná. Zajímavé je vložení legované části tvořící opěru uzamykacích ozubů do pouzdra závěru. Na pouzdro závěru tak mohl být použit méně kvalitní materiál. Méně součástí je lisováno z ocelových plechů. Pod odnímatelnou

botkou jsou v pažbě dvě dutiny. V nich je uložena čistící sada včetně vytěráku a chránítka ústí.

Výrobní číslo je vyraženo zleva na pouzdře závěru, dále je na nosiči závorňníku zevnitř. Je možné, že při výrobě číslovali všechny důležité části, protože ještě nebyly stoprocentně zaměnitelné. Číslo se už jen opakuje na části pístu, pažbě a nadpažbí. Kód jednoho ze tří výrobců she – Závody přesného strojírenství (dnešní Česká zbrojovka) Uherský Brod – a rok výroby (resp. přestavby) 1958 je

